

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LV (49)
Štev. (Nº) 16

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
2 de mayo - 2. maja 1996

Knjige in bralci **Zgodilo se je v Sloveniji**

Kot vsako leto Argentina priredi svojo knjižno razstavo, da se na njej lahko razvidijo nova dela, bralci spoznajo novejša pisatelja ter si kupijo zaželene knjige. Ta primer nam je najbližji; take razstave pa prireja tudi ves civilizirani svet, in seveda tudi Slovenija.

Bili so časi, ko je tudi naša slovenska skupnost v Argentini prirejala razstavo svojih knjig, ko je vsaka družina imela lepo knjižnico, sestavljeno iz španskih, slovenskih domačih in tukajšnjih izdaj. Ne samo hranila, tudi prebrala jih je.

In danes? Res je, da je veliko naših ustvarjalcev po neizprosni usodi odšlo v večnost. Naša knjižna zbirka ni več bogata, kot je bila pred desetletji. A vendar še ni usahnila. Še vedno se najdejo slovenski pisatelji in pesniki v izseljenstvu, ki še naprej ustvarjajo v slovenščini. Naj omenimo Kosa na Japonskem, Toneta Brulca in Toneta Rodeta v Buenos Airesu, večje število avstralskih Slovencev in še druge. So starejši in mlajši! Zagon našega živlega zanimanja za

kulturo je še vedno prisoten (da ne govorimo o glasbi ali slikarstvu). Slovenska beseda je še vedno ustvarjalna v tujini!

In bralci? Pred leti smo imeli posrednika med nami v izseljenstvu in matično domovino. Pozneje je tudi to zamrlo in če je kdo hotel dobiti kako knjigo iz Slovenije je moral pri sorodnikih prositi za pomoč in je imel velike probleme, kako poslati denar, saj še danes ni direktne bančne zveze. A po zadnji razstavi Feria del Libro, na kateri imajo naši rojaki priložnost videti, kupiti ali naročiti nove slovenske knjige, se je sprožila tudi akcija, da se vzpostavi knjižni most s stalnim posrednikom. Hvalevredna in nujna pobuda. Tako bo spet tiskana slovenska beseda prestopila ocean in spet na razpolago v naših knjižnicah, kjer se bo pridružila našim tukajšnjim čeprav redkim izdajam.

Od pisatelja do bralca! Od založb do kupca! Iz Slovenije v Buenos Aires!

TD

Ob 10-letnici černobilske nesreče je Društvo jedrskih strokovnjakov Slovenije skupaj z Društvom Slovenije za varstvo pred sevanji izdala knjigo z naslovom Černobil: nesreča, posledice in nauki, ki vsebuje prevode treh tujih poročil ter kratek opis vpliva nesreče na Slovenijo.

Predstavniki večine parlamentarnih strank so v ponedeljek, 21. aprila, v prostorih državnega zbora nadaljevali teden pred tem začeto usklajevanje sprememb volilne zakonodaje. Sestanka se nista udeležili Socialdemokratska stranka (SDS) in Slovenska nacionalna stranka (SNS). Predstavniki ostalih strank pa so uskladili večino za vse sprejemljivih sprememb in napovedali nadaljevanje pogovorov.

Italijanska zunanja ministrica Susanna Agnelli, predsedujoča ministrskemu svetu Evropske zveze, je 23. aprila na sestanku zunanjih ministrov petnajstice v Luksemburgu izjavila, da želi še v času svojega mandata sama podpisati pridružitveni sporazum Evropske zveze s Slovenijo. Vprašanje Slovenije so ministri na pobudo vodje nemške diplomacije Klaus Kinkla obravnavali na neformalnem delu ponedeljkove seje med kosilom, italijansko predsedstvo pa je nato državam članicam razdelilo tri strani dolgo besedilo, ki se nanaša na pravna vprašanja v zvezi s sprejetjem t. i. španskega kompromisa v slovenskem parlamentu.

Slovenska delegacija za pogajanja o pravnem nasledstvu nekdanje Jugoslavije je v Bruslju predstavila slovenska stališča do tega vprašanja. Vodja slovenske delegacije Miran Mejak se je o pravnem nasledstvu pogovarjal s sirom Arthurjem Wattsom, posebnim pogajalcem za vprašanje nasledstva nekdanje SFRJ.

Ameriška zakladnica je sporočila, da ameriška vlada podpira napore držav naslednic nekdanje SFRJ, da bi na pogajanjih dosegle sporazum z zunanjimi skupinami upnic. Čeprav ameriška vlada ne zagovarja stališča do spornih vprašanj, pozdravlja napredek, ki so ga nekdanje republike SFRJ

že dosegle pri sklepanju takšnih dogovorov z uradnimi ali komercialnimi upniki.

Načelnik generalštaba slovenske vojske generalpolkovnik Albin Gutman se je na sedežu Nata v Bruslju udeležil celodnevne seje Natovega vojaškega odbora, na katero je Severnoatlantska zveza povabila partnerske države, s katerimi sodeluje v okviru Severnoatlantskega sveta za posvetovanje (NACC) in Partnerstva za mir.

Podpise podpore za razpis referendumu o zaprtju jedrske elektrarne Krško je doslej na upravnih enotah po državi oddalo 941 državljanov, so časnikiarjem povedali predstavniki Nacionalnega odbora za referendumu o zaprtju JEK. Rok za zbiranje podpisov v podporo referendumu je začel teči 28. marca, končal se bo 17. maja.

Ob 130-letnici delovanja Rdečega križa na Slovenskem je bila 25. aprila v Cankarjevem domu osrednja državna prireditev. Slovenski RK se je med drugim s skrbjo za desetletno beguncev iz Bosne izkazal kot sodobna, strateško domišljena in operativno superiorna organizacija, je poudaril Školč.

Dva zanimiva štrajka: ker ne morejo štrajkati, so 24. aprila policisti izvedli uro protestnega molka, da bi opozorili na vztrajno slabšanje delovnopravnega in socialnega položaja policistov ter predstavili svoje zahteve.

Istočasno pa so dijaki, ki se pripravljajo na maturo, s enourno prekinitvijo pouka med deseto in enajsto uro protestirali, ker je Republiška maturitetna komisija za tematiko zavrnila njihovo zahtevo, da bi pri maturi lahko uporabili seznam formul, ki so ga pripravili s profesorjem matematike na Poljanski gimnaziji Samom Hajdinjakom.

V petek, 26. aprila, je odbor stalnih predstavnikov petnajstih držav Evropske zveze, ki se tedensko sestaja v Bruslju, na svojo prihodnjo sejo, ki bo v torek, 30. aprila, uvrstil vprašanje odnosov med Slovenijo in Evropsko zvezo. STA

SKD in SDS o plebiscitu

Izvršilni odbor SKD je ugotavljal, da so vsi predlogi za referendum v zvezi s spremembo volilne zakonodaje časovno neizvedljivi za volitve 1996 in zato nerealni, kar je ugotovilo tudi Ustavno sodišče.

Predlagane rešitve pomenijo velik poseg v volilno zakonodajo neposredno pred volitvami, ki se mu ne bodo mogle prilagoditi niti stranke niti volilci. Rešitve so nedodelane in zapletene.

Volilna zakonodaja naj bi se sprejemala s konsenzom, zato je Izvršilni odbor SKD predlagal sestanek predstavnikov vseh parlamentarnih strank, predsednika Državnega zbora in Državnega sveta. Na tem sestanku naj bi se dogovorili o:

- najnujnejših spremembah volilne zakonodaje, ki jih je potrebno sprejeti še pred volitvami, o katerih je že dosežen dogovor v koaliciji (popravek napake pri razdeljevanju glasov v drugi delitvi glasov, olajšanje izvrševanja volilne pravice za vse državljane, dvig volilnega praga),

- dogovor med strankami, da se večje spremembe volilne zakonodaje odločijo na čas po volitvah,

- zaradi racionalnega trošenja denarja davkoplačevalcev, naj se referendum opravi hkrati z volitvami v državni zbor,

- referendumsko vprašanja naj bodo enostavna in oblikovana tako, da bi volilci dejansko lahko uveljavili svojo voljo.

Sedanji poizkusi spreminjanja volilnega sistema z referendumom, ki naj bi imeli učinek za jesenske volitve, so časovno neizvedljivi in bi lahko celo postavili pod vprašaj izvedbo rednih volitev.

SDS bo vztrajala pri svoji zahtevi za neposredne volitve in bo v ta namen izkoristila ustavno in zakonsko možnost ter pridobila podporo 40.000 volivcev. Zbiranje podpisov podpore za spremembo volilnega

sistema in za začetek postopka za spremembo Ustave za odpoklic poslanca se je začelo v torek, 23. aprila, in bo potekalo do petka, 21. junija. Zakon nedvomno določa, da mora Državni zbor v roku 30 dni razpisati referendum, če bo stranki uspelo zbrati 40.000 podpisov.

SDS bo povabila v Slovenijo opazovalce različnih mednarodnih vladnih in nevladnih ustanov, ki se bodo lahko na kraju samem prepričali, ali so državni organi poskrbeli za korektno izražanje ljudske volje pri zbiranju podpisov in referendumu.

SDS ne nasprotuje, da se istočasno izvede referendum, na katerem se državljani Slovenije ponudi izbira med tremi volilnimi sistemi: dvokrožnim večinskim (SDS), deformiranim proporcionalnim (skupinam 35 poslancev) in kombiniranim (dopolnjen predlog DS). Naj tudi o volilnem sistemu odločajo volilci.

Kako se je ohranil oltar pri Sv. Jožefu

Dr. Marijan Zadnikar je bil v času, ko so komunistične oblasti zaplenile jezuitsko cerkev sv. Jožefa, konservator republiškega zavoda za spomeniško varstvo. Takrat so ga poklicali na ogled cerkve in premičnin. Ob prihodu se je znašel, da so iz cerkve pobrali vse kipe in slike ter jih nagradili pod korom. Med njimi je odbral starejše primerke in tiste, ki so bili zanimivi iz zornega kota spomeniškega varstva; ostane se je izgubil, izbrano pa je spravil republiški zavod. Drugače je bilo z oltarjem. Komisija, v kateri je sodeloval dr. Zadnikar, je po njegovih besedah hotela pokazati „svojo kulturnost in poznavanje Plečnikovega dela“, zato so se njeni člani zav-

Argentinski general še na Brniku

Doprni kip argentinskega narodnega junaka, generala Joseja de San Martina, ki že skoraj mesec dni čaka na konec uvoznega postopka v carinskem skladišču na brniškem letališču, bo, kot smo neuradno zvedeli, še nekaj časa na Brniku. Zato je vprašanje, ali ga bo Ljubljana lahko slovesno odkrila maja v svojem Argentinskem parku.

zemali za strokovno demontiranje oltarja in shranitev v kakem muzeju ali galeriji. Dr. Zadnikar ni bil navdušen nad odločitvijo in je predlagal, da bi ga pustili nedotaknjene, „naj ga z močno, zidano steno povsem oddelijo od oltarne cerkvenega prostora, da se ne bi filmski delavci pohujševali ob njem“ (!) In tako je Plečnikov oltar dočakal, cel (vendar brez tabernaklja), vrnitev v cerkvene roke.

Čeprav je kazalo, da je uvoznik — ljubljanski mestni svet — minuli petek dobil od ministrstva za kulturo še zadnje potrebno potrdilo oziroma soglasje za uvoz, postopek ni končan. Dokument, ki ga je ljubljanskemu svetu dostavilo ministrstvo za kulturo, namreč ni ustrežno. Sekretar mestnega sveta mag. Milan Zver je povedal, da je ministrstvo za kulturo pisno sporočilo mestnemu svetu, da se strinja z uvozom tega kipa, torej bo uvoznik, mestni svet, oproščen plačila nekaterih dajatev. Sicer pa je moral mestni svet predložiti carini že cel kup različnih dokumentov. Po Zverovih besedah so zahtevali kar naprej nove, čeprav je nekajkrat kazalo, da so zbrali že vse. Po vsej prejšnji gonji proti spomeniku je to popolnoma razumljivo.

Po „Delu“, 23. aprila

Koristna učna ura

Predsednik krščanskih demokratov Lojze Peterle je na tiskovni konferenci povzel razpravo o zunanji politiki v državnem zboru in na izredni seji, ki je bila sklicana na predlog krščanskih demokratov. Potem ko se po Ogleju dolgo ni nič zgodilo, so krščanski demokrati zdaj veseli, da se je nekaj premaknilo in da je dosledna evropska in državotvorna usmeritev SKD dobila epilog v odločanju, ki ga ni bilo mogoče doseči drugače kot v državnem zboru.

Po predolgem času „bunkerske igre“ je bila potrebna globalna evropska usmeritev in je bil dan prepoznavni signal za EZ in naše partnerje. Za krščanske demokrate se zastavlja vprašanje, zakaj je bilo treba toliko energije, časa in napak na poti do odločanja. Peterle naprej ni želel natančno primerjati odločanja pred letom dni in danes. Po mnenju krščanskih demokratov je cena višja. Za stranko odločitev pomeni upanje, da zunanja politika ne bo več ujetnica notranje-

političnih potreb, kakor je bila, začeni z Oglejem, ves čas doslej.

Draga učna ura je trajala poldrugeto leto, tri mesece je bilo treba samo za to, da je bila sklicana izredna seja. Teden dni pa je trajalo, da so od zunanjega ministra izvedeli bistveno o španskem predlogu. Zdaj je veliko bolj jasno, kaj je pravzaprav ta predlog oziroma o čem je odločal državni zbor. Krščanski demokrati upajo, da bo ta linija, ki je bolj realistična od prejšnje in ki je bila posledica solo politike, vzdržala in da bodo nadaljnje odločitve sledile tej usmeritvi.

Krščanski demokrati so zadovoljni tudi zaradi večjega konsenza, čeprav niso idealisti. Stranka nacionalne desnice si zasluži majhen spomenik, ker je spremenila igro in se je jasno izrekla za španski predlog. Nobene stranke ni, ki si želi biti zapisana kot predstavnica protievropske koalicije.

po „Slovencu“

SKD gre na Japonsko

Delegacija SKD pod vodstvom predsednika Lojzeta Peterle in v kateri so še podpredsednik Državnega zbora Miroslav Mozetič, minister za znanost in tehnologijo dr. Andrej Umek in mednarodni tajnik SKD Leon Marc, se je na povabilo ugledne japonske mirovne fundacije Sasakawa mudila na enotedenskem obisku na Japonskem. Gre za doslej najmočnejšo slovensko delegacijo v tej državi.

V okviru obiska je delegacija SKD obiskala vladajočo sestrsko stranko LDP, se srečala s člani parlamentarnega odbora za mednarodne odnose in odbora prijateljstva s Slovenijo, pa tudi s Slovenci, živečimi v Tokiu. O Sloveniji in varnostnem položaju

v regiji bo Lojze Peterle predaval študentom tokijske univerze Keio.

Gospodarski del obiska pa vsebuje srečanje z vodstvi koncernov NEC in NTT ter pogovore o ponudbi slovenskega turizma na japonskem trgu z japonskim ministrom za promet in turizem. Minister za znanost in tehnologijo dr. Andrej Umek se bo v okviru uradnega obiska s svojim japonskim kolegom pogovarjal o pripravah na podpis pogodbe o sodelovanju, ki bo omogočila gostovanje slovenskih znanstvenikov na Japonskem, srečal pa se bo tudi z generalnim direktorjem Japonske družbe za promocijo znanosti.

STA

Veleposlanik dr. Capuder med nami

Slovenski veleposlanik v Franciji, dr. Andrej Capuder je že tretjič med nami v Argentini. Najprej je govoril na knjižni razstavi FERIA del Libro, nato pa je posvetil tudi večer slovenskim rojakom, ko je v okviru ZS v Slovenski hiši govoril o Perspektivah Slovenije v Evropi. V tem zanimivem predavanju je analiziral razpad komunizma, naš odhod iz Balkana, težave nove slovenske države, perspektive in potrebe v priključevanju Slovenije k novi Evropi ter njene sedanje probleme.

Obakrat je govoril v nabito polni dvorani, na predavanju za rojake pa se je razvila še obširna in zanimiva debata, ki se kar ni mogla končati.

Najlepše se zahvaljujemo veleposlaniku dr. Capudru za njegov obisk in globoka predavanja.

Nadškof Šuštar bi šel rad v pokoj

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar je v intervjuju ob Veliki noči dejal, da bi rad šel v pokoj. „Novembra lani sem dopolnil 75 let starosti in Svetemu sedežu sem ponudil svoj odstop, kot to določa zakonik cerkvenopravnega prava. Upam, da bom kmalu dočkal upokojujete. Je že čas, da bi odstopil mesto mlajšim, potem pa bom pomagal tam, kjer bom lahko. Svoj odstop sem Vatikanu ponudil že avgusta lani, vendar še nisem dobil odgovora. To sem tudi pričakoval, saj ni realno, da bi me razrešili pred papeževim obiskom v Sloveniji.“

Ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar je tudi povedal, „da se papež zdaj zelo uči slovenščine, saj bo med obiskom ljudem govoril v našem jeziku.“

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Je že tako v današnjem svetu, da senčne strani dogajanja vedno bolj zanimajo in bolj pritegnejo pozornost kot pa sončne. Razni škandali in zapleti so bolj okusni za bralce, poslušalce in gledalce obveščevalnih sredstev kot pa vztrajno in trudapolno delo tistih, ki hodijo po „poti svetništva“. Tako tudi v Argentini velja, in zlasti za sedanjo vlado. Res pa je tudi, da je prav v njenem osrčju toliko polomij, da snovi za škandale nikjer ne manjka. Sedaj je znova na vrsti in je prišla na prvo mesto zanimanja zadeva o prodaji orožja. Prodajala je Argentina, kupca pa sta bili dve zanimivi državi: Ekvador in Hrvaška.

OBLAKI SO RDEČI

Razložimo nekoliko vso zadevo. Argentina ni sicer med velikimi proizvajalci orožja, a ima svoj delček v tej zadevi. Skrb argentinskih oboroženih sil je vedno bila ta, da bi v zadevi orožja imeli neke vrste „neodvisnost“, zato so bile ustanovljene tovarne, združene pod državnim podjetjem „Fabricaciones Militares“ (vojaške tovarne ali vojaške proizvodnje), ki so še kar zadovoljivo opremljale tukajšnjo vojsko. Večinoma je bilo to orožje tujega modela (francoski kanoni, ameriške puške, itd.), za katerega je država kupila patent („vse legalno“), a katerim je argentinska iznajdljivost vedno dodala kak detalj, da ga je bolj prilagodila tukajšnjim potrebam, ali boljši uporabi.

Razumljivo je, da tudi v zadevi orožja ni da bi delali na nenehno izgubo in imeti ogromne tovarne samo za opremo domače vojske, ni logično. Zato je Argentina vedno skušala to orožje tudi prodajati. To jim je kar uspevalo, saj tukajšnja industrija ni slaba in tudi omenjene „izboljšave“ so kaj zanimale razne kupce širom sveta. Tako je argentinsko orožje mogoče zaslediti po Južni Ameriki, pa tudi v Afriki, Aziji in končno — v Evropi.

Do tu je vse v redu in prav po pravilih mednarodnega sprejetega postopanja. A dvoje primerov iz preteklega leta je povzročilo škandal, ki ogroža po eni strani argentinski prestiž v svetu, po drugi pa marsikatero visokega funkcionarja v osrčju argentinske vlade, kajti škandala že ni mogoče več prikriti in nekdo mora plačati razbite krožnike.

Stvari so se odvijale takole. Konec leta 1994 je argentinska vlada po tajnem dekretu (kot so tu pravila in navada) potrdila prodajo velike količine orožja bratski državi Venezueli. Pošiljka je bila izredna, tako v orožju kot v municiji. Do tu je tudi bilo vse v redu. Problem se začne ob dejstvu, da to orožje nikdar ni prišlo v Venezuelo. En del je došel v državo Ekvador in to prav v trenutku, ko se je ta država bojevala s Perújem; drugi del pa je došel na Hrvaško, ki je bila v vojnem stanju s srbskimi separatisti (dejansko s srbskimi četami) v Krajini.

Tudi to samo po sebi ne bi bilo vredno škandala, če ne bi okoliščine bile svojevrstno zapletene. V ekvadorskem primeru je blamaža že ta, da je Argentina takorekoč „bratska država“ Perúja, ki se je nahajal v vojni z Ekvadorjem. Poleg tega pa je sopolisnica in garant mirovne pogodbe med obema državama, podpisane že leta 1942. Glede hrvaškega primera je problem v tem, da je Organizacija združenih narodov prepovedala prodajati orožje republikam bivše Jugoslavije; poleg tega je Argentina v roku treh let pošiljala svoje oddelke, da so delovali v sklopu mirovni čet (modrih čet) OZN na področju spopadov med Hrvaškom in Srbijo. Srbi so že od vsega začetka kazali nerazpoloženje do argen-

tinske udeležbe tam, saj se je od samega leta 1991 govorilo o argentinskem orožju v hrvaških rokah.

KOLIKO GLAV BO PADLO

Čeprav je škandal na dveh frontah (ekvadorska in hrvaška) drugače odjeknil, je problem v osrčju isti. In več se vsak dan, čim se kopiči vedno več dokazov o tej prodaji. Argentinska vlada je spočetka sploh zanikala vso stvar in se delala nevedno. Kar se južnoameriške zadeve tiče je stvar skušala urediti po južnoameriško. Ko je predsednik Menem še pred dnevi obiskal Perú, je tamošnjemu Fuyimoriju objubil, da bo stvar raziskal do konca in kaznoval krivce. Razen užaljenosti Perujcev, tradicionalnih prijateljev Argentine, ni drugih posledic.

Drugačna pa je zadeva s Hrvaško. Tudi tam stvari ni bilo mogoče zakriti. Te dni smo tudi v tukajšnjih časopisih mogli videti fotografije veličastne vojaške parade 30. maja 1995 v Zagrebu. To paradu so organizirali za četrto obletnico neodvisnosti (mimogrede, kako so to obletnico praznovali v Ljubljani?) Nekaj dni na tem je Hrvaška sprožila silno ofenzivo, s katero je znova prevzela kontrolo domala celotnega ozemlja Krajine. Med orožjem, ki ga je ves svet lahko videl na televiziji, ki je prenašala paradu, je bilo jasno zaslediti kanone in puške argentinske proizvodnje.

Argentina je že 29. marca 1995 pri Združenih narodih predstavila obtožbo (tako rekoč „samoobtožbo“), da je orožje argentinske proizvodnje prišlo v hrvaške roke. Tukajšnji jutranjik Clarin, ki je vso zadevo tihotapstva orožja spravil v javnost, ob tem piše, da je 2. februarja lanskega leta iz buenosaireškega pristanišča odplula ladja „Rijeka Express“ družbe „Croatia Lines“. Ta ladja da je dospela „v slovensko pristanišče Skoplje“ (gotovo Koper) v dneh 11. ali 12. marca; od tam je bilo orožje prepeljano na Hrvaško. Združeni narodi so izdali odlok, naj se zapleni to ladjo, a o tem doslej ni bilo ne duha ne sluha.

Posledica tega je bila, da je Srbija odločno osporavala, da bi se argentinski oddelki še naprej udeleževali dela mirovni čet. Lansko leto je vodja teh čet, francoski general Bernard Janvier, zavrnil argentinsko udeležbo češ, da je ugled nevtralnosti Argentine upadel in da bi bila udeležba škodljiva za delo „mirovni čet“. V Buenos Airesu so sicer skušali stvar omiliti, a mednarodni škandal je bil vseeno velik.

Sedaj pa je na vrsti vprašanje „notranje fronte“. Ni več to politična stvar, saj je prišla v roke sodišču. Prva žrtev je bil interventor v podjetju Fabricaciones Militares Luis Sarlenga, ki je bil najprej odpuščen, nato pa postavljen pred sodišče. Sedaj je na vrsti polkovnik Edgoberto González, njegov najbližji sodelavec, ki je tudi vedel (in vodil) za vso stvar. Zadnja žrtev pa naj bi bil (tako domnevajo opazovalci) obrambni minister Oscar Camilión. Čeprav vlada trdi o njegovi nedolžnosti, se sedaj kaže, da je zvedel za vso stvar, pa ni v tistem trenutku ustavil odposiljke orožja. Radikali so že pred časom po interpelaciji v poslanski zbornici zahtevali, da naj odstopi kot najvišji odgovorni za to področje.

A po pravici povedano je vsa zadeva sad naivnosti. Saj je na omenjeni paradi v Zagrebu bilo videti orožje iz Španije, ZDA in Rusije, pa tam ni nobenega škandala. In vsi vemo, kje je Slovenija za časa neodvisnosti dobivala orožje. In tam tudi nihče ni odprl ust. Pač, eni znajo, drugi ne. Sedaj pa je predsednik Menem že podpisal dekret o privatizaciji Fabricaciones Militares. Tako. Sedaj smo se naučili.

Narodni svet koroških Slovencev

6049 koroških Slovencev je v dveh volilnih okrožjih izvolilo novi Narodni svet koroških Slovencev (NSKS) v odprtih demokratičnih volitvah, novega predsednika in zbor narodnih predstavnikov, ki je prvi demokratično izvoljeni parlament slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Selški podžupan Nanti Olip je dobil 62,4% glasov in tudi večino in bil tako izvoljen za novega predsednika. Bil je tako izvoljen tudi članski zbor narodnih predstavnikov: 19 Podjunčanov, 14 Rožanov, 4 Celovčani in 2 Ziljana.

Odgovornost Zahoda za usodo Vzhodne Evrope

Po zadnjih poročilih pričakujejo Evropejci v mesecu maju prihodnjega leta novo krizo na Balkanu. Zato se že slišijo mnenja, da bi morale čete Nata ostati na bosanskem ozemlju vsaj še tri leta. Združene severno-ameriške države zaenkrat ne kažejo dosti pripravljenosti za takšno odločitev. Tudi Bruselj, London in Pariz nimajo volje, da bi njihove čete nadomestile ameriške.

Mnenje nekaterih politikov pa je, da je Zahod le odgovoren za usodo narodov iz nekdanje Jugoslavije in iz Vzhodne Evrope, kjer so po razpadu Sovjetske zveze nastale nove države. Kaj bi prebivalcem Bostona ali Los Angelesa pomenila nova vojna v Bosni pravzaprav ni odločilno in je komaj za meščana iz Amsterdama ali Bordeauxa. Drugače pa je za sosede ogroženega prostora oz. Albanijo, Makedonijo, Romunijo, Bolgarijo in Madžarsko. Vse revne države, ki se še borijo za svoj obstanek in katerim nihče ne bo poravnal milijonske škode, katero so imele zaradi severoameriškega embarga Jugoslaviji. Nova kriza v Bosni bi jih ponovno močno prizadela.

Za usodo te države so odločilni bodoči meseci, predvsem, če bodo Evropejci hoteli prevzeti dolgoročno obvezno pomoč Balkanu in Vzhodni Evropi, kjer so latentni slični konflikti kot se odigravajo na južnoslovenskem ozemlju.

Gospodarstvo v Bosni je dejansko uničeno in edina možna zaposlitev je trenutno v vojaških vrstah. Če bi dežela dobila znatno gnotno pomoč, bi se poživila industrija in se bi na ta način podprl gospodarski razvoj, kar bi bil važen temelj za mir. Amerikanci se izogibajo denarnim daja-

tvam in skušajo prepričati Evropejce, da bi njihova gospodarska pomoč Bosni pomenila dejansko v prid tudi njim. Rešili se bi bremena, katerega imajo z begunci, ki so se zatekli k njim zaradi vojne v lastni državi. Tudi marsikatero delovno mesto bi bilo na ta način zopet na razpolago domačinom, saj bi se bosanski begunci vračali v svoj rojstni kraj. Kot dobri diplomati Amerikanci tudi z zadovoljstvom sledijo ponudbam bogatih islamskih držav, ki bi sodelovale pri obnovi Bosne. Te države sicer imajo denar, nimajo pa tako razvite tehnike kakor Evropejci.

Mir v Bosni se bo odločeval v nekaj mesecih, če bodo zahodni zavezniki in predvsem Evropejci imeli razumevanje za potrebe tega dela kontinenta. Če dežela ne bo dobila zunanje pomoči in opore, sta vojna in razpad države po mnenju časnikarja A. O., sodelavca dnevnika Neue Zürcher Zeitung, neizbežna. Nevtralni opazovalci tudi poročajo, da je leto dni pomoči čet Nata premalo za tako razdejanost deželo, ker se nobena od nasprotujočih sil resno ne trudi, da bi se utrdil mir, ki je bil sklenjen v Daytonu.

Zahodni svet je prestal mrzlo vojno, a odločil se je za — sebe. Izogibanje iz strahu pa pomeni prepustiti pomoči potrebne dežele njeni lastni usodi in jo s tem pognati v negotovo prihodnost. Tako danes, kakor jutri pa velja, da se je treba odločiti — ali se bo ozemlje med Baltikom in Jadranom spremenilo v vzhodni rob Zahoda — ali pa bo ostalo zahodni rob Vzhoda.

Priredila
Pavlina Dobovšek

Nenavaden proces — Ribičiča toži stalinist

Kazenski proces, v katerem Albert Svetina - Erno toži Mitjo Ribičiča - Cirila zaradi kaznivega obrekovanja, dobiva že dramatične podtone.

Svetinov odvetnik Starman je zahteval izločitev dveh porotnikov, prav tako pa tudi predsednice senata Mojce Zalar - Kojančič.

Mitja Ribičič si je zasebno tožbo Svetine — ta je obtožnico vložil že 13. junija 1994 — „prislužil“ z objavo demantija na 2. strani Dela 13. maja 1994, natanko ob 50-letnici ustanovitve Ozne.

Ribičič je zapisal, da želi ovreči neresnično pričevanje Erna Svetine na tako imenovani Pučnikovi komisiji.

„Vem, zakaj me Svetina blati. Prvič zato, ker je po resoluciji Informbiroja pobegnil na Madžarsko, kjer je dobil čin in državljanstvo od stalinističnih smrtnih sovražnikov svoje domovine. Zdaj se pa se hoče maščevati tistim, ki nismo prestopili na Stalinovo stran. In drugič zato, ker pričakuje kot protiuslugo od dr. Pučnika, pokojnino in slovensko državljanstvo,“ je v Delu zapisal Ribičič.

Odvetnik Starman je sodišču posredoval procesni predlog, v katerem navaja, da gre zaradi osebnosti udeležencev v tej kazenski zadevi za poseben primer, ki ima širše politične razsežnosti. Predlagal je, da je sodišče pri izbiri sodnikov porotnikov

kulturnega in znanstvenega področja.

Zaradi tega bom postavil vprašanje oziroma konkretno predlagal ljubljanski občini, ali ne bi bilo bolj pametno postaviti spomenika na primer slavnemu argentinskemu pisatelju Jorgeju Luisu Borgesu ali svetovno priznanemu Juliju Cortazarju, saj bi to ustrezalo slovenskemu kulturnemu značaju, na Argentine pa bi pri Vas drugače gledali.

Povedati je tudi treba, da ravno beseda „general“ zbudi med Argentinci slabe spomine, saj se ravno zdaj spominjajo (zadnje) vojaške diktature, ki je pred dvajsetimi leti začela kršiti človekove pravice in pustila tragične in neizbrisne posledice.

Torej bi se bilo treba temeljito zamisliti nad „namenom“ tega predloga in poiskati rešitev, ki bi bolj ustrezala zgodovinski ljubljanski tradiciji in argentinskemu mnenju.

OSKAR MOLEK, Buenos Aires
(Delo, 26-3-96)

pazljivo in naj izbere take, ki niso bili nikoli člani Zveze komunistov in so zaradi tega neobremenjeni z ideološko preteklostjo.

Sodnica je nato zahtevala, da ji dodeli dva „mlada“ porotnika. A oba, ki sta takrat sedela ob njej, ne sodita ravno v najmlajšo generacijo, zato je Starman zahteval, da se predstavitava in povesta kaj več o sebi.

Take zahteve doslej na ljubljanskem sodišču še ni bilo slišati in je zanimiva novost, ki pa jo zakon predvideva.

Starman je menil, da smo pač živeli v režimu, v katerem so nekateri prisegli zvestobo partiji in se ji zavezali s krvjo, zaradi česar je preteklost porotnikov zelo pomembna, saj sedi na zatožni klopi človek, ki je bil v tistem režimu pomembna politična osebnost. Pa tudi zasebni tožilec je bil tesno povezan s partijo, ki ga je kasneje po izbruhu Informbiroja, anatemizirala.

To naj bi bile posebne okoliščine, ki naj bi vplivale tudi na izbor porotnikov.

Ker je predsednica senata odločno zavrnila zahtevo, da bi raziskovali življenjsko pot porotnikov, je Starman zahteval njuno izločitev. Poleg tega je zahteval tudi izločitev predsednice senata, kar je utemeljil s tem, da je žena Aleša Zalarja, v. d. predsednika okrožnega sodišča v Ljubljani.

Vsemu temu je odločno nasprotoval Ribičičev zagovornik dr. Čeferin. Zahteva, da se izbere porotnika, ki nikoli nista bila člana ZK, ni umestna. Članstvo v partiji ne more biti izločitveni razlog in tak predlog naj bi bil v nasprotju z ustavo in mednarodnimi konvencijami, po katerih sta politično prepričanje in politična opredelitev le stvar posameznika.

Starman je temu oporekal, kajti sklicevanje na 26. člen Mednarodnega pakta o državljanskih in človeških pravicah, Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in Ustavo, ker naj bi zahteval njihovo izločitev zaradi političnega prepričanja, je nemiselnost. Vse, kar se je dogajalo pri nas pred letom 1990, ni spadalo v okvir tega prava in teh konvencij.

Starman je zato predlagal, naj se zasebni tožilec in obtoženi medtem malo pogovorita, saj bi se njegova stranka zadovoljila že s tem, če bi se ji Mitja Ribičič opravičil in ji stisnil roko. A do pogovora ni prišlo, Ribičič ni pokazal prav nobenega navdušenja, da bi se pogovarjal s Svetino, še manj, da bi mu stisnil roko.

Po „Slovenu“

GLAS PROTI SPOMENIKU

Kaj pomeni argentinski general Slovincu?

Kot argentinski Slovenec ne morem biti neprizadet ob polemiki, ki se je vnela zaradi postavitve spomenika generalu San Martinu v Ljubljani in h kateri bi tudi sam prispeval nekaj mnenj. Najprej bi rekel, da smo, če je zaradi tega nastala polemika, odrasli in kulturno ljudstvo.

Nič nimam proti generalu San Martinu, nasprotno, sem mnenja, da je bil tip generala, kakršnega v argentinski zgodovini kasneje ne poznamo. Za nas velja kot največji narodni heroj. V Argentini to čustve-

no drži in o tem ni nobenega dvoma.

Vendar se tudi jaz vprašam, od kod je prišla ta ideja, da bi mu v Ljubljani postavili ta spomenik, in kaj bi to pomenilo za slovensko ljudstvo?

V vseh teh letih, kolikor živim v Argentini, sem s ponosom pripovedoval prijateljem, znancem in drugim, da šteje Ljubljana med tista mesta (če ni edina na svetu), kjer so ulice, ceste, parki ipd. v glavnem poimenovane po pisateljih, skladateljih, umetnikih. Skratka, po osebnostih s

Cesarjeva stara oblačila

Priročnik za delo milice na področju varstva ustavne ureditve

(2)

Le manjši del slovenske politične emigracije se neposredno zavzema za nacionalni separatizem in „samostojno Slovenijo“. V zadnjem obdobju je opaziti povečano zanimanje za notranje politične, predvsem gospodarske razmere.

Čeprav odmaknjena od družbene stvarnosti, emigracija izrablja naše gospodarske težave za potenciranje svojih idej o izkoriščanju Slovenije in nujnosti njene samobitnosti v neštetokrat ponujenih variantah od separatizma do konfederalizma. Emigracija ta čas sklepa, da se ji z večjimi gospodarskimi težavami Jugoslavije odpira možnost za približevanje domovini. S pomočjo somišljenikov naj bi prišli postopoma do „demokratizacije“, spremembe režima po zahodnem vzorcu in „sprave“ z vsemi drugače mislečimi Slovenci po svetu.

Predstavniki intelektualnega dela, ki so kot „strokovnjaki“ za Vzhod povezani z obveščevalnimi službami imigracijskih

držav, dokaj ažurno spremljajo razmere v domovini in plasirajo tezo, da je gospodarsko stabilizacijo mogoče urediti le ob koreniti spremembi gospodarskega in političnega sistema.

V ZDA in Kanadi se je znotraj „Gibanja za samostojno slovensko državo“ okrepila tendenca, da bi gibanje formalno preoblikovali v širšo organizacijo. Zamisel o povezovanju na nekih novih in širših osnovah ni nova, stopa pa v ospredje zaradi očne emigracije, da prihaja čas, ko bi bilo mogoče uresničiti politične vizije o „samostojni Sloveniji“. V novo organizacijo želijo pritegniti somišljenike iz Avstralije, Italije, ZRN, Francije in Švice.

Pristaši konfederalizma iz vrst „Slovenske demokratske stranke“ in „Slovenske pravde“ krepijo svojo aktivnost z navezovanjem tesnejših stikov z jugoslovansko politično emigracijo, zlasti Hrvaško, kar naj bi bila osnova za oblikovanje enotne proti-

jugoslovanske fronte v okviru delovanja „Nove demokratske alternative“ s sedežem v Londonu. Ta organizacija, ki združuje „demokrate“ iz vrst jugoslovanske emigracije, se v spomenicah, sprejetih na „jugoslovanskih demokratskih srečanjih“, zavzema za postopne in zmerne spremembe „režima“ v SFRJ ter se pri tem sklicuje na človekove in nacionalne pravice. Hkrati napada ZK, češ da je pripeljala Jugoslavijo v hudo gospodarsko, družbenopolitično in narodno krizo, končni cilj pa vidi v ustanovitvi popolnoma samostojnih držav, preko predhodne konfederativne ureditve Jugoslavije. Spomenice tiskajo v obliki letakov v vseh jezikih jugoslovanskih narodov. S pozivi k združitvi „demokratične pozicije v tujini in gibanju v domovini“ skušajo pridobiti somišljenike za podporo svojih zamisli.

Posamezni politični emigranti ali njihovi ožji svojci, ki prihajajo na obisk v domovino, zbirajo podatke v razgovorih s sorodniki, prijatelji in znanci, zlasti o politični in gospodarski situaciji, javnemu mnenju in razpoloženju občanov.

Ker slovenska politična emigracija na Zahodu odklanja metode terorističnih akcij,

je ena izmed glavnih oblik njenega delovanja pisna sovražna propaganda. Emigracija bolj ali manj redno izdaja kakih petnajst emigrantskih ali verskih emigrantskih periodičnih glasil ali časopisov, večinoma v prekomorskih državah. Tolično število je posledica tega, ker hoče vsaka malo večja skupina imeti svoj časopis, v katerem objavlja svoja stališča. Ta sicer niso diametralno nasprotna, so pa niansirana v vizijah možne družbene ureditve matice. Skupna značilnost vsebine emigrantskega tiska je sovražnost, izražena v protikomunizmu, klerikalizmu, skrajni nestrpnosti do socialistične ureditve in v revanšizmu. V delu člankov in sestavkov je zaznati izrazit propagandno-mobilizacijski element, ki poziva na odpor zoper družbenopolitično ureditev. Ti pozivi so namenjeni predvsem kmečkemu prebivalstvu in cerkvenim krogom v domovini, kar potrjujejo odtujenost emigrantskih propagandistov od aktualnega družbenopolitičnega dogajanja v domovini.

Emigracija širi tisk med našimi ljudmi v tujini, zlasti med delovno silo, v manjšem obsegu pa ga pošilja tudi v našo državo.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Dr. Katica Cukjati je predavala na mednarodnem kongresu

Ob koncu aprila je potekal XIV. svetovni kongres o varnosti in zdravju pri delu, ki ga je priredila Mednarodna organizacija za delo — OIT skupaj z Evropsko zvezo in še drugimi državnimi ali mednarodnimi organizacijami. Ta kongres je potekal v Madridu, nato v Parizu in končno v Londonu, da bi tako zaobsegli več držav.

Kongresa se je udeležilo veliko advokatov, zdravnikov, sodnikov ter sindikalistov, med njimi lepo število iz Argentine, deloval je zelo intenzivno ter imel veliko odmevnost. Izdelal je tudi vrsto zaključkov, ki jih bodo predložili v izvedbo raznim organizacijam, sindikatom, državam, zdrav-

niškim in juridičnim združenjem itd.

Tega kongresa se je udeležila tudi advokatinja dr. Katica Cukjati iz Buenos Airesa, ki je znana predavateljica med našo skupnostjo ter tudi sourednica našega tednika. 25. aprila je na tem kongresu imela strokovno predavanje pod naslovom: *Izguba delovnih pridobitev v varnosti, zdravju ter socialni pri sedanjih politično-socialnih spremembah v Latinski Ameriki*. Predavanje je izzvalo zanimivo debato med predvsem južnoameriškimi delegati. Izšlo bo tudi v zborniku o tem kongresu.

Naši sodelavki ter znani kulturni delavki za ta dosežek z veseljem čestitamo.

Najstarejše glasbilo v Evropi odkrito v Sloveniji

Znanstveno-raziskovalni center slovenske akademije znanosti in umetnosti je organiziral odmevno predstavitev izidov 16-letnega izkopavanja v Divjih babah pri Šebreljah v občini Cerkno.

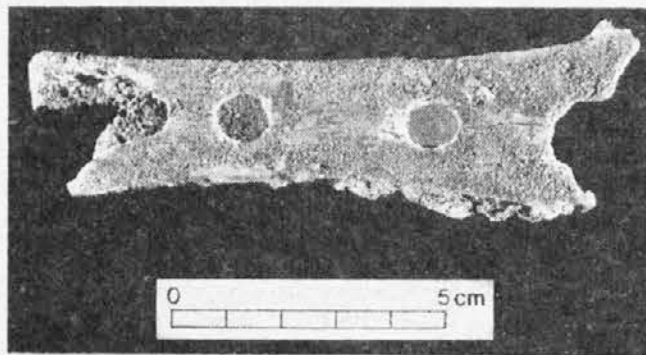
Izkopavanja že od samega začetka vodi arheolog dr. Ivan Turk ob sodelovanju ar-

Najdba piščali neandertalca je krona 16-letnega izkopavanja. Samo v drugi fazi del so v jami izkopali prostor velikosti 70 kvadratnih metrov v globini treh metrov. Arheologi so določili 26 različnih plasti, med katerimi so v devetih odkrili ostanke delovanja človeka. Gre za koščena in kamnita orodja, ki so jih uporabljali prebivalci jame, neandertalci.

Pravi arheološki biser je približno 9 centimetrov dolga piščal, narejena iz kosti jamskega medveda. Ima dve nepoškodovani izdolbljeni luknjici in še dve, ki sta poškodovani. Po mnenju strokovnjakov gre nesporno za delo neandertalca. Utemeljeno domnevajo, da je luknjice

izdolbel človek in tako kost spremenil v piščali. Pri SAZU so izdelali tudi kopijo nepoškodovane piščali in preverili možnost igranja na tak instrument. Udeleženci predstavitve na gradu Gewerkenegg v Idriji so bili presenečeni nad možnostmi izvajanja zvokov iz piščali.

Najdbo najstarejšega evropskega glasbila z zanimanjem spremljajo tudi strokov-

heologa Janeza Dirjeca, ki je ob lanskih izkopavanjih našel piščal neandertalca.

Jama Divje babe se skriva visoko nad dolino Idrije pod vasjo Šebrelje v bližini znane cerkvice svetega Ivana. V obdobju od leta 1980 do leta 1986 so arheologi pozornost namenili predvsem najdišču pred jamo, v zadnjih šestih letih pa izvedli obsežno odkopavanje v jami sami.

S petjem posreduješ del svoje duše (1)

Pogovor z opernim pevcem Markom Finkom in ženo Kristino v reviji Tretji dan, aprila 1996

Slovenskega čutenja človeku ne podarijo le slovenski starši ali rojstvo, odrasčanje, vzgoja in izobrazba v Sloveniji. Če bi bilo temu tako, ne bi mogli govoriti o argentinskem čudežu. Otroci in vnuki slovenskih staršev, ki so si leta 1945 reševali golo življenje in našli tako novi dom v daljni Argentini, nam danes odkrivajo ta čudež. Mnogi so se odločili, da se vrnejo in zaživijo v domovini svojih staršev. S svojim življenjem in delom bogatijo našo kulturo in narodno življenje. O tem in še o marsičem sem spraševala Marka Finka, pri nas že znanega in priznanega koncertnega ter opernega pevača. Njegova žena Kristina, prav tako argentinska Slovenka, se je rada pridružila pogovoru.

Na kakšen način ste lahko rojeni Argentinec ohranili materni jezik in toliko čuta za slovenstvo, da ste se po slovenski pomladi odločili, da domovino svojih star-

šev sprejmete za svojo in v njej zaživite z ženo Kristino in hčerko Cecilijo, saj bi lahko živeli kjerkoli v Evropi?

Marko Fink: V času slovenske pomladi sem z ženo in hčerko živel v Salzburgu, ker sem za dve leti dobil ponudbo v Landestheateru. Ni res, da bi lahko živel kjerkoli. Slovenija kot domovina staršev me je privlačila. Tu imava z ženo svoje sorodnike, svoje korenine. V spremenjenih političnih razmerah nama je postala še bolj zanimiva. V prejšnjem režimu bi bila vrnitev nemogoča. Danes lahko nemoteno delam, prej bi bil odrezan od življenja in se ne bi dobro počutil.

Kristina Fink: Ko se je Marku iztekla dveletna pogodba, nama je bilo samo po sebi razumljivo, da bova živela v Sloveniji. Zakaj ne? Kaj še delava v Salzburgu, sva se spraševala. Tam sva se počutila tujca. V

Podelitev literarne nagrade Vstajenje

V Peterlinovi dvorani Društva slovenskih izobražencev v Trstu so v ponedeljek, 15. aprila, že 33. slovesno podelili literarno nagrado Vstajenje.

Kot je na začetku povedal prof. Martin Jevnikar, so nagrado ustanovili leta 1963 slovenski predstavniki katoliškega prepričanja in predstavniki celovške ter Goriške Mohorjeve družbe z važnim namenom, da se ovrednotijo dela, ki so izšla v zamejstvu in zdomstvu in ki so bila v Sloveniji iz političnih razlogov malo zapažena. Vsako leto jo podeljuje petčlanska komisija, prejme pa jo najboljšo delo, ki je izšlo v prejšnjem letu. Delo mora biti na kulturni višini, imeti mora trdno znanstveno osnovo in mora sloneti na krščanskih vrednotah.

Letos je nagrado Vstajenje prejela knjiga *Who's Who of Slovene descent in the United States 1995*, ki vsebuje 371 življenjepisov Slovencev, ki so se tako ali drugače uveljavili v Združenih državah Amerike. Izšla je pri Družbi za slovenske študije (*Society of Slovenes Studies*), njena avtorja pa sta dr. Jože Velikonja in dr. Rado Lenček, ki sta v prvih povojnih letih učila na slovenskih šolah v Trstu, se kasneje izselila v ZDA in se tam uveljavila kot znanstvenika svetovnega ugleda. Knjiga je po mnenju komisije vsestransko uporabno informativno delo in je obenem poneslo slovensko ime v svet in hkrati predstavilo slovensko zdomsko ustvarjalnost tudi domovini.

O nagrajenem delu je na kratko spregovorila prof. Diomira Fabjan Bajc, ki je dejala, da sta avtorja oddala prek tisoč vprašalnih pol (prejela sta jih okoli štiristo), saj je Slovencev oz. ljudi slovenskega rodu, ki so dosegli doktorat, v ZDA 783.

Podatki so urejeni suho, strogo, a zanimivo: posredujejo nam ime in priimek, datum in kraj rojstva, šolanje, uspehe v karieri in naslov. Od 371 oseb na seznamu

njaki po drugih državah, saj pomembno dopolnjuje vedenje o življenju neandertalcev na stari celini. Vsi doslej najdeni predmeti iz tega obdobja pričajo predvsem o „tehnični kulturi“, medtem ko piščal iz najdišča Divje babe govori o duhovnem obzorju neandertalcev pred več kot 45.000 leti.

jih je samo 153 rojenih v Sloveniji; vsi ostali so — razen redkih izjem — rojeni v Združenih državah.

Prof. Jevnikar je predstavil kratek življenjepis obeh nagrajencev; Matejka Peterlin in Livij Valenčič sta prebrala nekaj odlomkov iz intervjujev z Velikonjo in Lenčkom, ki sta bila pred časom objavljena v Mladiki, občinstvo pa je imelo možnost prisluhniti njunima izjavama, ki sta bili posneti na magnetofonski trak.

Tudi tokrat je denarno vsoto za nagrado prispevala Zadruga kraška banka z Opčin, ki to dela od leta 1973 (prej so denar prispevali slovenski trgovci iz Trsta). Njen predstavnik prof. Robert Petaros ga je v odsotnosti obeh nagrajencev izročil prof. Martinu Jevnikarju. „Novi glas“

Leksikon slovenske književnosti

V Ljubljani je izšla nova izdaja leksikona Slovenska književnost, ki je prvič izšel leta 1983. Nova obogatena izdaja ima 500 strani več in prinaša 1325 gesel, od teh 225 novih. To so sodobni pesniki in pisatelji, pisci otroškega in mladinskega leposlovja ter pomembnejši emigrantski književniki, ki zaradi ideoloških vzrokov niso bili uvrščeni v prvo izdajo.

Franc Pibernik je na predstavitvi dejal, da so bili nekateri zamejski pisatelji že prej znani (Pahor, Rebula) zamolčan pa je bil npr. Beličič. Z zamejskimi je še težje, saj so šele lani odkrili Potokarja, drugi kot Simčič in Kos pa še čakata na pravo uvrstitev.

Novi leksikon je korak naprej v pravem vrednotenju emigracijskih literatov, a kot je dejal Pibernik, raziskava zdomskega leposlovnega ustvarjanja še ni končana.

Marjan Dolgan je bil odgovoren za nova gesla, glede izbora uvrščenih avtorjev pa je opozoril, da se pri določanju njihove pomembnosti ni omejil le na estetska merila, temveč je predvsem upošteval vlogo, ki so jo opravili v svojem delu in okolju.

Nova knjiga je dosedaj najpopolnejša podatkovna zakladnica slovenskih literarnih ustvarjalcev in literarnih teoretikov doma in po svetu.

Sloveniji imava oba sorodnike, ki so nas vedno toplo spremljali.

Upadanje rodoljublja pri Slovencih v matični domovini je očitno. Kako ga je uspelo ohraniti Slovincem v Argentini in posredovati svojim otrokom? Ti so ga kljub življenju v tujini in borbi za preživetje z ljubeznijo spremljali...

Marko Fink: Otrok nas je bilo šest. Živel smo v eni sami sobi hiše v predmestju Buenos Airesa. V njej sta poleg nas živeli še dve družini. Imeli pa smo skupno dvorišče z veliko mizo, kjer so se zbirali naši prijatelji in znanci. Ob vsakem srečanju so se po več ur prepevale slovenske narodne pesmi, saj so bile moje tete znane pevke terceta Fink v predvojni Sloveniji, kasneje se jim je pridružil moj oče Božidar; ena od njih je poročena skladateljica, pianistka in slavistka Alojzija Geržiničeva. Tako je bila moja domoljubna vzgoja hkrati tudi prva pevška vzgoja.

Slovenijo smo imeli doma. Starši so nas spodbujali k učenju slovenščine, češ, da se bomo morda še kdaj vrnili, v sobi je visel slovenski zemljevid, v kotu smo imeli bogov kot. Vsi otroci smo hodili v slovenske šole. Slovenski učitelji, učili so brezplačno, so ogromno pripomogli, da smo v Argentini rojeni otroci postali zavedni Slovenci,

saj so nam znali Slovenijo približati geografsko in kulturno. Danes nadaljujejo njihovo delo že v Argentini rojeni slovenski vzgojitelji. Velik dogodek je bil ko je l. 1974 bratranec prvič obiskal Slovenijo in sorodnike in nam prinesel posnetke stričevega petja ob spremljavi kitare in trak z govornim stare mame.

Otroci smo veliko hodili na koncertne nastope naših tet, bili nanje ponosni in ko smo bili starejši, smo ob družinskih shodih s sestrami pripravili svojo gledališko in pevske nastope, recitali in peli, saj je ena od tet tudi rada recitala. V sobotni šoli sem pel v otroškem zborčku in igral v otroških igrakah. V argentinski osnovni šoli sem tudi pel v zboru in obiskoval še folklorno skupino. Povabili so me zato, ker sem lahko brez težav pel v terciah in sem hitro našel intonacijo. Za Slovence na nič težkega peti večglasno. Na vsakoletnem slovenskem romanju k Materi božji v Luján zadoni v ogromni bazili štiriglasno slovensko ljudsko petje kot veliki zbor, ki za tak „nastop“ ne potrebuje nobene vaje. Kasneje sem rad sprejemal povabila slovenskih režiserjev na gledališki odrih, deset let sem pel v slovenskem zboru Karantanja, ki ga je vodila teta Marija Fink Geržiničeva.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

SLOMŠKOV DOM

Obisk planincev

Po sodelovanju na planinskem slavju v Bariločah so na povratku v domovino nekateri člani odprave obiskali tudi Slomškov dom. V nedeljo, 3. marca, je bilo po maši srečanje z rojaki, kjer jim je izrekel dobrodoščilo predsednik Marjan J. Loboda. V imenu Planinskega društva iz Celja je spregovoril Zabukovšek, iz Ljubljane pa je izročil pozdrave Gomivšek. Izrazila sta svoje zadovoljstvo ob srečanju s tolikimi rojaki v Argentini, pa tudi željo, da bi se stiki med nami še poglobljali. Nato je pesnik Tone Kuntner prebral nekaj svojih pesmi iz zadnje zbirke, ki jo vso prejšnja domovinska ljubezen. Z ganjenostjo in hvaležnostjo so rojaki sprejeli res lepo podano slovensko besedo.

Družinska nedelja in obisk Lutkovnega gledališča

V nedeljo, 24. marca, je šola Antona Martina Slomška povabila družine otrok svojih učencev in ostale rojake na družinsko nedeljo. Najprej je bila v Domu sv. maša z veliko udeležbo vernikov, in ker so v pre-

teklem tednu govedovali Jožeti, smo voščili tudi našemu dušnemu pastirju župniku in delegatu Jožetu Škerbcu. Tajnica Doma prof. Neda Vesel-Dolenc je izrazila naše skupne čestitke in dobre želje.

Po maši je bil najprej zajtrk, nato pa je bila v dvorani predstava Lutkovnega gledališča Maribor: Uganke, zanke, zavozlanke. V pesmi, živi besedi in glasbi so predstavili zanimiv program, ki je hitro pritegnil otroško pozornost in bil prijeten tudi za odrasle. Po predstavi je imelo vodstvo šole (Alenka Prijatelj-Poznič) sestanek s starši, kjer so se pogovorili o delu v prihodnjem šolskem letu, lutkarji pa so zbrali otroke v pravcati lutkovni delavnici. Ob pomoči lutkarjev in učiteljic slovenske šole so otroci ustvarjali pravljicne lutke in si bistrili fantazijo. V imenu Slomškovega doma je tajnica prof. Neda Vesel-Dolenc izrekla zahvalo vodju Lutkovnega gledališča Maribor Tinetu Varlu za tako prijeten obisk in mu izročila v spomin relief svetniškega škofa Antona Martina Slomška.

Skupno kosilo z dobrotami s „parrille“, kjer sta gospodarila Lojze Rezelj in Marko Selan, je še bolj povežalo družine iz Slomškovega doma, in le želeto je, da bi se taka srečanja še ponovila.

Slovenska vas: „Pilatova žena“

V okviru praznovanja Velikega tedna smo si v Slovenski vasi ogledali igro Pilatova žena, avtorja Alojza Rebule.

5. aprila smo se po končanem obredu Velikega petka iz cerkve preselili v dvorano kolegija Marija Kraljice in si ogledali to zanimivo igro, ki prikazuje dogajanja ob dveh zgodovinskih trenutkih: Jezusovi smrti in njegovem vstajenju.

Igra ima sicer 6 dejanj, a je zaradi pomanjkanja besedila odpadlo prvo dejanje.

Mladi igralci so spretno oblikovali vloge. Nastopili so: v vlogi Pilatove žene, Mirjam Goljevšček; kot Poncij Pilat, Aleks Barle; Kaifa, veliki duhovnik, Martin Sušnik; Janez, apostol, Marko Pallota; Kvadrat, poveljnik desetnije, Marko Kocjančič; in Marija, Jezusova Mati, Lojzka Mehle. Igra sta režirala in poskrbela za kostume s. Lavrencija in Franci Pavlič CM.

Zahvala vsem sodelujočim, saj je igra Pilatova žena prav gotovo pripomogla k bolj poglobljenemu doživljanju osrednje skrivnosti naše vere. ZA

Zgoraj: Mirjam Goljevšček kot Pilatova žena. Spodaj: Aleks Barle kot Poncij Pilat in Martin Sušnik kot Kaifa.

postavljene salame s tulcem, v katerem salama dobi pravnjo obliko. letos so ocenili sto primerkov salam in petnajst klobas, ocenjevalci pa so prišli do zaključka, da je letošnja salamska letina zelo dobra.

KAMNIK — Kamniška občina je letos začela proslavljati nov občinski praznik na 29. marec, na rojstni dan generala Rudolfa Maistra, ki je bil rojen l. 1874 v tem mestu.

BLD — Triglavski narodni park si pridobiva sredstva s komercialnim lovom. Leta nazaj je bil skoraj v celoti odvisen od prodaj lovskih uslug, potem pa se iz leta v leto manjša. Lani so iztržili 19,2 milijona tolarjev, kar je predstavljalo 12,8 odstotkov vseh prihodkov. Trenutno teče vroča debata o tem, ali spada komercialni lov v narodni park ali ne. Če se odločijo za prepoved, potem morajo nadomestiti izgubljene dohodke z novimi sponzorji in fondy iz republiške blagajne.

CELJE — Akad. kiparka Karla Bukovec-Mrak je leta 1936 izdelala v mavcu monumentalni kipa škofa Antona Martina Slomška. Kip je pristal v mariborski Pokrajinski muzej in ga je ob nemški okupaciji ravn. Franjo Baš dal strokovno razžagati, da bi preprečil morebitno uničenje. Leta 1995 pa je akad. kipar Momo Vukovič kip ponovno sestavil, Borut Kamšek pa naredil odlitek v bronu. Po šestdesetih letih je torej kip le „dozorel“, svoje mesto pa je dobil na Slomškovem trgu pred celjsko opatijsko cerkvijo, kjer je bil 13. aprila slovesno ustoličen.

NOVA GORICA — Center za zgodovinske in arheološke raziskave na Goriškem je pripravil razstavo o cerkvah in drugih sakralnih objektih na Sabotinu. Ker je Sabotin mejna gora, imajo raziskovalci delo v Sloveniji, ko raziskujejo ruševine cerkve sv. Valentina, in v Italiji, ko raziskujejo samostan, ki je ležal komaj pred cerkvijo.

KRŠKO — Kot odgovor na nekatere kritike in zahteve po zaprtju jedrske elektrarne, so predstavniki uprave za jedrsko varnost predstavili rezultate najnovejših geofizikalnih, seizmoloških (potresnih) in geoloških raziskav ter poročilo Mednarodne agencije za jedrsko varnost z Dunaja. Iz njih je razvidno, da je v primerjavi z nekaterimi drugimi podobnimi jedrskimi elektrarnami v ZDA ali na Japonskem verjetnost jedrske katastrofe zaradi potresa pri JEK bistveno manjša.

LJUBLJANA — V Sloveniji je konec lanskega leta v 47. krajih delovalo 193 žičnic: 3 gondolske, 3 krožne kabinske, 38 sedežnic, med njimi tudi 1 nova štirisedežnica, in 150 vlečnic. Skupaj so prepeljale 18,3 milijona oseb ali 25% več kot leta 1994 oziroma skoraj 10 milijonov več kot 1990.

MARIBOR — Člani mariborske turistične zveze so se dogovorili, da bodo v posebni akciji v različnih podravske občine do konca maja posadili približno 400 dreves. Predsednik zveze je dejal, da je akcija povezana tudi s papeževim prihodom v Slovenijo. Nasadi bodo poimenovani po škofu Slomšku, generalu Maistru in drugih.

LJUBLJANA — Slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar je prosil ministra za šolstvo dr. Gabra, da bi bil dan, ko se bo papež srečal z mladino v Postojni, šole prost. Vendar nas presenečajo novice, da bodo v mnogih šolah imeli tisti dan pouk, nekatere celo šole v naravi.

Osebnosti

Krst: Krščen je bil v cerkvi Marije Pomagaj Gonzalo Galaburri, sin Leonarda ter Valentine Marije roj. Stražiščar. Čestitamo!

LJUBLJANA — Po ugotovitvah angleške revije D&B International Payment je Slovenija na drugem mestu v lestvici regionalnih pokazateljev tveganja v vzhodno in srednjeevropskih državah. Na prvem mestu je Češka, drugo si delita Slovenija in Poljska, sledijo pa Madžarska, Slovaška in baltske države. Hrvaška je na trinajstem mestu; na zadnjem, enainvajsetem, pa ZRJ.

LJUBLJANA — Ministrstvo za gospodarske dejavnosti in Center za turistično in ekonomsko propagando pri Gospodarski zbornici Slovenije je izdalo zgoščenko (CD-ROM) Dobrodošli v Sloveniji, na kateri je predstavitev turistične ponudbe Slovenije. Prva izdaja je izšla v slovenščini, angleščini in nemščini; v septembru naj bi izšla že druga in bi se omenjenim jezikom pridružila še hrvaški in italijanski. Na njej je najti 690 fotografij, 38 video posnetkov, 57 zvočnih zapisov, avtomobilsko karto RS in šest tisoč naslovov. Turistične ponudnike lahko najdemo ali po krajih ali po vrstah ponudbe. Porazdeljeni so v 50 skupin in obsega predstavo krajev, hotelov, motelov, restavracij, gostiln, igralnic, gradov, zdravilišč, aktivnih počitnic, prometa in turističnih organizacij.

LJUBLJANA — Na prvi seji skupščine delniške družbe Delo (ki izdaja med drugim dnevnik Delo) so izbrali nadzorni svet družbe, sprejeli sklep o uporabi in razdelitvi nerazporejenega dobička iz let 1993 in 1994 ter imenovala revizorsko hišo Coopers & Lybrand za revizorja družbe za lansko leto. 20 odstotkov delnic Dela ima Krekova družba; njen predstavnik je napovedal s tožbo ugotavljanje ničnosti sprejetih sklepov razen sklepa o izvolitvi delovnih teles skupščine.

BOHINJ — Cerkev sv. Janeza ob Bohinjskem jezeru so lani začeli obnavljati po etapah. Letos je na vrsti zamenjava strešnikov (radi bi dobili macesnove skodle), raziskave Restavratorskega centra Slovenije v zvezi s freskami in pripravo postopkov za restavriranje fresk in opreme. Cerkev ima verjetno romansko ladjo s polkrožno apsidno, prezbiterij je gotski (ok. 1440), ladijski obok poznogotski (1540), freske na severni ladijski steni v notranjosti so ene najstarejših v Sloveniji; od srednjeveške opreme je ohranjena glava Janeza Krstnika iz leta 1380.

LAZARET — V tem kraju pri Ankaranu so izročili posebno priznanje za najboljše urejen mejni prehod Robiču. Priznanje so začeli podeljevati pred devetimi leti na pobudo Radia Maribor, Radia Koper-Capodistria in Turistične zveze Slovenije. Za leto 1995 je najboljšo oceno dobil prehod Robič, za njim pa sta se uvrstila prehoda Karavanke in Središče ob Dravi.

GROSUPLJE — Leta 1864 je Josip Jurčič spisal začetek povesti Janez Gremčič, a povesti ni nikdar dokončal. Povest je izšla med zbranimi Jurčičevimi deli leta 1957, zdaj pa je založba Mondena razpisala natečaj za nadeljevanje in konec povesti. Avtorji morajo poslati tri izvode s šifro do 15. septembra. Žirija bo potem izbrala najboljše dopolnilo in avtor bo dobil za nagrado pet tisoč mark in objavo knjige; potreben denar bo prispevalo Gradbeno podjetje Grosuplje.

SEVNICA — V Vrtoškovi gostilni so že petintridesetih priredili salamiado — ocenjevanje salam, ki je izključno v moških rokah. Pravijo, da je prireditev nastala nekoč, ko so možje, užaljeni zaradi praznovanja dneva žena, izbrali „dan mož“ in ga določili na 40 mučnikov. Takrat v gostilno ne sme nobena ženska, razen če bi na vsako mizo v gostilni postavila štefan vina. Iz tega se je razvilo celo društvo salamarjev, ki ima prapor, značko in grb v obliki navzkriž

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

PSIHOLOGIJA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekscurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12-

Informativni sestanek SKD

bo v nedeljo, 5. maja, po maši v Našem domu v San Justu.

Križanka

Vodoravno: 1. Priprava za določeno temo. 5. Reka, ki teče s Tirolskega in se izliva v Donavo. 9. Lesena posoda za kisló zelje. 12. Umska predstava. 14. Ukana. 16. Kontinenta. 18. Žuželka. 20. Površinsko tkivo. 21. Domača pernata žival. 22. Osební zaimék. 24. Turški plemič. 26. Polotok med Črnim in Azovskim morjem. 28. Predlog. 29. Začasno omrtviti čute. 31. Osební zaimék (4. sklon). 32. Notranji organi. 34. Kaplja pade. 35. Dva enaka ali podobna. 36. Druga košnja trave. 38. Trdo udarja. 40. Pogreza. 41. Krog v očesu. 43. Potrošil. 45. Dodatek pogodbe. 47. Žensko ime. 48. Staro ime za nitrogen (dušik). 49. Obrambni nasip.

Navpično: 1. Pamet. 2. Smešnica. 3. Nasprotno od plime, 4. Opravek. 6. Ni buden. 7. Ploskovna mera. 8. Rečejo. 9. Oziralni zaimék. 10. Polotok v Aziji. 11. Darilo. 13. Božam z jezikom. 15. Divji psi. 17. Napaja. 19. Z drevjem porasla zemlja. 21. Umazanija na zanemarjeni koži. 23. Last naroda. 25. Je lastnik. 27. Je dolžen nekaj storiti. 29. Vrsta jedi. 30. Eden od prvih dobitkov pri tomboli. 33. Briše, čisti. 35. Umazanec. 37. Mik. 39. Kinematograf. 40. Nade. 41. Hudo dejanje. 42. Če. 44. Predlog. 46. Spodaj (okrajšava).

STE V TEŽAVAH ZARADI DENARJA?

V SLOGI so se obresti na posojila ZNIŽALE.

Pozanimajte se!

V SLOGI JE MOČ!

Slovenska kulturna akcija

dr. Andrej Fink

Nova svetovna ureditev

V soboto, 4. maja, ob 20 v Slovenski hiši.

Slovenski dom Carapachay

bo praznoval v nedeljo, 5. maja,

36. obletnico ustanovitve Doma

- ob 10.30 dviganje zastav, nato sv. maša za žive in rajne člane
- ob 12.30 skupno kosilo
- ob 16.00 kulturni program: govor inž. Jerneja Dobovška, nastop šolskih otrok, Slovenskega instrumentalnega ansambla, folklorne skupine, kvintet „Sonček“ iz Postojne.

Po nastopu prosta zabava z orkestrom.

Rojaki prisrčno vabljeni!

25. maja

LAHKOATLETSKI TURNIR

V COLEGIO LASALLE.

Začetek ob 8.30 uri.

15. junija

MODNA REVIJA

V SLOVENSKI HIŠI.

Prيرهja Zvezni odbor SDO-SFZ

Slovinci iz Avstralije razstavljajo

Ob navzočnosti avstralskega veleposlanika na Dunaju Ronalda Alfreda Walkerja in v organizaciji SIM in Izseljenskega sveta za Slovence po svetu je predsednik Milan Kučan v atriju Narodnega muzeja v Ljubljani odprl razstavo likovnih del 16 umetnikov slovenskega rodu iz Avstralije, izbor knjig, ki so jih napisali avstralski Slovenci in njihov periodični tisk ter druga gradiva, ki predstavljajo njihova društva

Mladinska sveta maša

5. maja 1996 ob 9.30 uri v Slovenski hiši

Po zajtrku bosta govorila in odgovarjala na vprašanja

„O misijonih“

misijonarja Jože Adamič CM in Emil Urbančič

in življenje na avstralski celini.

Razstavo so organizili Helena in Ivo Leber, Milena Borgoč, Lojze Košorok in nekateri avtorji.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12			13		14			15		
	16			17			18			
19		20				21				
22	23			24		25		26		27
28			29				30		31	
32		33		34				35		
	36			37		38		39		
40					41				42	
43				44			45			46
47				48				49		

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correio Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 4. maja:

Predavanje pri SKA: dr. Andrej Fink: Nova svetovna ureditev.

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 5. maja:

Obletnica Slovenskega doma v Carapachayu.

Informativni sestanek SKD v Našem domu v San Justu (po maši).

Mladinska sv. maša ob 9.30 v Slovenski hiši. Govorila bosta Jože Adamič CM in Emil Urbančič.

SREDA, 8. maja:

Redni sestanek ZSMŽ.

NEDELJA, 12. maja:

Slovensko romanje v Luján.

PETEK, 17. maja:

Seja Medorganizacijskega sveta v Carapachayu.

SOBOTA, 18. maja:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 19. maja:

Žegnanje v Slovenski hiši in Slomškova proslava.

SOBOTA, 25. maja:

Lahkoatletski turnir v Colegio Lasalle ob 8.30

NEDELJA, 26. maja:

Obletnica Slovenskega doma v San Martinu.

SOBOTA, 1. junija:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

UPRAVA SVOBODNE SLOVENIJE

sporoča, da je zaradi 100% povišanja poštnine prisiljena dvigniti naročnino za Svobodno Slovenijo za pošiljanje po pošti na \$ 65.- letno.